



Ὁ ἀμερικανὸς Γερουσιαστὴς Stanford παρεχώρησεν ὡς δωρεὰν 20 ἑκατομμύρ. δολλαρίων πρὸς ἴδρυσιν Πανεπιστημίου, μέλλοντος νὰ κτισθῇ ἐγγὺς τῆς πόλεως τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου, ἐντὸς ἄλλους μαγευτικοῦ καὶ ἐστολισμένου δι' ἕλων τῆς φύσεως τῶν θεληγῆτρων. Λέγεται ὅτι ὁ γενναῖος δωρητὴς ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ προσκληθῶσιν οἱ ἐπισημότεροι διδάσκαλοι καὶ σοφοὶ τοῦτε παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, ὅπως διδάξωσιν ἐν τῷ νέῳ τούτῳ Πανεπιστημίῳ.

Ὁ ἀμερικανὸς John Ericsson νέαν προβάλλει θεωρίαν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης φαινόμενων κηλίδων. Ὡς γνωστὸν, διὰ τοῦ τηλεσκοπίου φαίνονται ἐπὶ τῆς σελήνης παλυάριθμοι βραχώδεις χῶροι, τὰς ὁποίας ὀνομάζουσιν οἱ ὀστρονόμοι ποικιλοτρόπως. Λέγει δὲ ἡ ἐπιστήμη, ὅτι προήλθον ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀποσβεσθεῖσιν ἤδη ἡφαιστείων δυνάμεων. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἐξηγήσιν ἕλων τῶν ἐν λόγῳ φαινόμενων, προσεπάθησαν ἡ ἀνεύρουσιν ἄλλους λόγους τῆς γενέσεώς των. Ὁ John Ericsson λοιπὸν, ἐπὶ τῆς βάσει ἰδίων καὶ ἐξέλων ἐρευνῶν καὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τέως ἐπικρατοῦσαν γνώμην, πιστεύει, ὅτι ἡ θερμοκρασία τῆς σελήνης εἶνε πολὺ κατωτέρα τοῦ 0, ὅτι δὲ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἰσχυροτέρων ἡλιακῶν ἀκτίνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 120° ὑπὸ τὸ μηδενικόν. Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐξάγει τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ ὄρειαι ἐπὶ τῆς σελήνης μάζαι εἶνε ἀκίνητοι πάγοι, οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τῆς διαρκοῦς ἐπενεργείας τοῦ ὑπερβολικοῦ τούτου φύχου κατῆντησαν καὶ αὐτοὶ τοῦ γρανίτου σκληρότεροι καὶ στερεώτεροι. Τὸ ἐπανειλημμένως κυκλοτερές φαινόμενον σχῆμα τῶν ὄγκων τούτων νομίζει προερχόμενον ἐκ τῆς ἠνωμένης ἐπενεργείας τοῦ ὕδατος καὶ τῆς ἐνδογενοῦς θερμότητος τοῦ σώματος τῆς σελήνης, ἐσθερμένης ἄλλως πάσης ἀτμοσφαιρας καὶ ἐκτεθειμένης εἰς φοβερὸν ψῦχος. Ἐκ δὲ τοῦ μεγέθους τῶν σεληνίων πάγων συμπεραίνει ὁ αὐτὸς παρατηρητὴς, ὅτι πρὸ τῆς πῆξεως ἡ σελήνη ἐκαλύπτετο καὶ αὕτη ὑπὸ ὕδατων, ὅπως τὴν σήμερον ἡ γῆ.

Ὁ ἐν Βερολίῳ διάσημος καθηγητὴς τῆς ἱατρικῆς Χένωχ, σπουδαιότατος μάλιστα εἰδικῶς ἐν τῇ παιδιατρικῇ, ἔλαβεν ἐσχάτως ἀφορμὴν νὰ ὀμιλήσῃ ἐν τῇ παραδόσει του περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἡμικρανίας παρὰ τοῖς παισὶ. Ἡ ἀσθένεια αὕτη, εἶπε μεταξὺ ἄλλων, ἦτον εἰς προηγουμένους χρόνους σπανιωτάτη παρὰ τοῖς παιδίοις, ἀπὸ τινων ὅμως δεκαετηρίδων καὶ ἰδία κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἀναφαίνεται συχνότατα ἐν ταῖς πόλεσι. Βαίνει δὲ παραλλήλως μετ' τὴν πνευματικὴν ταλαιπωρίαν τῶν παιδίων, τὰ ὅποια τὴν σήμερον ἐν τοῖς σχολείοις διδάσκονται τόσον πολλὰ καὶ κατὰ μέγα μέρος πρακτικῶς ἀνωφελεῖ πράγματα. Ἡ ὀποστηθίσις ὀλοκλήρων σελίδων ἐκ πεζῶν συγγραμμάτων, δυσνοήτων ποιημάτων, ἡ ὀλίγη ἀνάπασις μετὰ τὴν πολλὴν καὶ ἀδιάκοπον μελέτην, ἔπειτα τὰ μαθήματα τῆς μουσικῆς δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς αἰτία τῆς παιδικῆς ἡμικρανίας. Συνήθως ὅμως τὸ κακὸν δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἀσθένειαν ταύτην. Τὰ παιδιά γίνονται ἰδιότροπα καὶ εὐερέδιστα, κοιμῶνται ὑπὸν τεταραγμένον, παραλοῦσιν, πηδῶσιν ἔντρομα ἐκ τῆς κλίνης καὶ ἐνίοτε περιπίπτουσιν μάλιστα εἰς ἐκστάσεις, οὕτω δὲ ἀποτελοῦνται βαθμηδὸν ἀνεραία ἢ εἰκὼν τοῦ παιδικοῦ ὑστερισμοῦ μετὰ τῶν ἐπομένων αὐτῷ νευρικῶν ταραχῶν.

Ἡ διὰ τοῦ τηλεφώνου συγκοινωνία διαδίδεται ὁσημέραι εἰς τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας καὶ εἰς οὐδεμίαν πλέον ὑπόκειται ἀμφιβολίαν, ὅτι δὲν ἀπέχονεν μακρὰν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καθ' ἣν πᾶς οἶκος, πᾶσα ὀπωροῦσα οἰκογένεια, καθὼς σήμερον ἔχει τὸ πετρέλαιόν της καὶ τὰς ἄλλας εὐκολίας εἰς τὰ κατ' οἶκον πράγματα, δ' ἀποικίη καὶ τὸ ἰδιαίτερόν της τηλεφώνου. Ἐὰν ὅμως πράγματι καταστῆ δυνατόν νὰ συνομιλῇ τις καὶ νὰ συνονηθῆται διὰ τοῦ τηλεφώνου καὶ εἰς λίαν μεγάλας ἀποστάσεις, ἀναμφιβόλως ἔ ἐκ τοῦ κατορθώματος τούτου ὠφέλεια θὰ ἦνε ἀνυπολόγιστος. Ἰπὸ τὴν ἔποψιν δὲ ταύτην σπουδαιότατα εἶνε τὰ πειράματα, ἅτινα ἀρτίως ἐπεχείρησεν ἐν Ἀμερικῇ ὁ Ryssselberghe, ἀνεξαρτήτως πρὸς τὰς ἐσχάτως γενομένας δοκιμὰς μεταξὺ Παρισίων καὶ Βρυξελλῶν. Ἐξ αὐτῶν ἀποδεικνύεται, ὅτι δύναται τις εἰς πᾶσαν ὀσηνῆσθε ἀπόστασιν νὰ συγκοινωνῇ

αμέσως καὶ ἀνευ ξένης τινὸς μεσολαβήσεως ἡ διακοπῆς. Πᾶσαι λοιπὸν αἱ πρωτεύουσαι τῆς Εὐρώπης θὰ ἠδύνατο νὰ συνδεθῶσι πρὸς ἀλλήλας διὰ διεθνῶς τηλεφωνικοῦ σύρματος, τὸ ὁποῖον μάλιστα νὰ χρησιμεύῃ καὶ εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν, χωρὶς νὰ συμβαίη καμμία τις ταραχὴ ἢ ἀνωμαλία περὶ τὴν τηλεγραφικὴν ἢ τηλεφωνικὴν συνεννόσιν, ὡς διατείνεται ὁ ἐφευρέτης Ryssselberghe. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον πᾶσα λέξις ἐκφερομένη π. χ. ἐν Κων/πόλει δ' ἀκούεται εὐκρινέστατα ἐν Νέα Ἰόρκη. Διὰ νὰ ἐξετάσῃσι δὲ ὅπως οὐδὲν εὐδιακρίτως καὶ ἐναργῶς θὰ ἤκούοντο αἱ προφερόμεναι λέξεις, ἐπεχείρησαν πειράματα μεταξὺ τῶν πόλεων Νέας Ἰόρκης καὶ Χικάγου ἐπὶ χαλκίνων συρμάτων καὶ εἰς ἀπόστασιν 1010 ἀγγλικῶν μιλίων. „Ἄφ' οὗ τὰ πάντα διετέθησαν καταλλήλως, διηγέται ὁ Ρύσσελβεργε, ἐπλησίασεν εἰς ἐξ ἡμῶν τὸ μικρόφωνον ἐν Νέα Ἰόρκη καὶ μετὰ τινος συγκινήσεως ἔφερε τὸ στόμιον εἰς τὸ οὖς τοῦ ἀναφωνῶν: „Ζήτω! Χικάγο! Ζήτω!“ — Ἐἶτα ἐκπεπληγμένος ἐστράφη πρὸς ἡμᾶς λέγων: „Ἀπιστεῦτον!“ Εἶχε δηλαδὴ διακρίνει εὐκρινῶς τὴν φωνὴν τοῦ μηχανικοῦ ἐν Χικάγῳ, ἥτοι εἰς ἀπόστασιν διπλασίαν σχεδὸν τῆς ἀπὸ Παρισίων μέχρι Βερολίνου! Ἐλαβον λοιπὸν καὶ ἐγὼ τὸ μικρόφωνον ἀνὰ χεῖρας καὶ ἐξεπλάγην ἐπὶ τῇ ἐναργείᾳ τῆς φωνῆς, τὴν ὁποίαν ἤκουον. Ἡδυνάμην ν' ἀπομακρύνω τὴν συσκευήν τέσσαρα ὑφεκατόμετρ. ἀπὸ τοῦ ὠτός μου χωρὶς νὰ παύσω διακρίνων εὐκρινῶς τὴν φωνὴν τοῦ πρὸς με ἀποτεινομένου. Ἄνθρωποι, οὐδέποτε προηγουμένως ἰδόντες κἂν τὸ τηλεφώνον, ὠμίλου ἐξαισίως χωρὶς ν' ἀναγκάζονται νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὰ λέξεις. Ἐνὶ λόγῳ αἱ διὰ τηλεφώνου συνδιαλέξεις ἐν μῆθ' καὶ τῇ αὐτῇ πόλει σπανίως ἐπέτυχον τόσον, ὅσον αἱ διὰ τῆς συσκευῆς μου γενόμεναι καὶ ἔχουσαι ὀλιγὸν μῆκος ἀποστάσεως 3250 χιλιομέτρ. ἦτοι δύο τρίτων τῆς ἀπὸ τῶν ὀρθῶν τοῦ παλαιοῦ μέχρι τῶν τοῦ νέου κόσμου ἀποστάσεως.“ Ἐξ ἕλων τούτων συμπεραίνει ὁ μνημονευθεὶς ἐφευρέτης, ὅτι διὰ τῆς συσκευῆς του δύναται νὰ διεξαχθῶσι προφορικαὶ συνεννοήσεις καὶ εἰς ἔτι μεγαλειτέρας ἀποστάσεις, ἐλπίζει δὲ ὅτι μετ' οὐ πολὺ, ἐὰν ὁ κόσμος ἡσυχάσῃ ὀλίγον ἀπὸ τῆς καταλαβούσης αὐτὸν πολεμικῆς ἀνησυχίας, τὰ πειράματά του θὰ ἐπαναληφθῶσι καὶ τὰ τύχῃσι τῆς δευτέρας ἐκτιμῆσεως καὶ ἐν τῷ παλαιῷ κόσμῳ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας πολυτεχνικῆς τινος ἐφημερίδος ἐγένοντο ἐπ' ἐσχάτων ἐν Γαλλίᾳ πειράματα πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ τηλεφώνου ὡς βαρομέτρου, κυρίως δὲ ἔπως δι' αὐτοῦ προειδοποιῶνται αἱ προσεχεῖς θύελλαι καὶ καταιγίδες. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον πρέπει ἐν ἀποστάσει 5—6 μέτρων νὰ ἐμπηγνῶνται εἰς τὸ ὑγρὸν ἔδαφος δύο σιδηρᾶ ῥάβδοι ἢ χαλκίαι πλᾶκες καὶ νὰ συνδέωνται αὐταὶ πρὸς ἀλλήλας διὰ σύρματος, καταλήγοντος εἰς τηλεφωνικὴν συσκευήν. Διὰ τοῦ μηχανήματος τούτου δ' ἀκούονται αἱ τρικυμῖαι καὶ αἱ θύελλαι 12—15 ὥρας πρὸ τῆς ἐκρήξεως αὐτῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου μικρὸς κρότος ἐν τῷ τηλεφῶνῳ δ' ἀναγγέλλῃ τὴν ἐκρηξίν κεραννοῦ ἐκ πολλῆ μεγαλειτέρας ἀποστάσεως. Καὶ αἱ μεταβολαὶ τῆς θερμοκρασίας θὰ ἐκδηλῶνται δι' ἤχων τηλεφωνικῶν. Ἀναμφιβόλως αἱ μεταβολαὶ τῶν ηλεκτρομαγνητικῶν βευσμάτων τῆς γῆς στενώτατα συνδέονται πρὸς τὴν πυκνότητά τοῦ ηλεκτρισμοῦ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ καὶ διὰ τοῦτο καθὼς τὸ μηχανήμα τοῦτο, οὕτω καὶ πᾶσα εὐαίσθητος μαγνητικὴ πυξὶς δύναται κάλλιστα νὰ χρησιμεύσῃ εἰς δὴλωσιν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως.

Τὸ ἀρχαιότατον τεμάχιον σιδήρου εὕρισται ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ ἐν Λονδίῳ βρεττανικοῦ Μουσείου. Μῆκος ἔχει 24 ὑφεκατόμετρ. καὶ πλάτος 10, κατ' ἀμφοτέρα δὲ τὰ ἄκρα φαίνεται σημερινῶς ἐφθαρμένον ὑπὸ τῆς σκωρίας. Ὁ ἄγγλος Χιλλ εὗρεν αὐτὸ κατὰ Μάϊον τοῦ 1857 ὑπὸ τὴν μεγάλην πυραμίδα τοῦ Χέοπος καὶ ἐκ τῶν τότε καὶ μετέπειτα γενομένων ἐρευνῶν ἐξάγεται, ὅτι τὸ εὑρημά του ἔχει ἡλικίαν 4900 ἐτῶν. Ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπάρχει ἐν τῷ ἰδίῳ Μουσείῳ καὶ ἕτερον, ἐπίσης παλαιόν, τεμάχιον σιδηροῦ δρεπάνου, εὐρεθὲν ὑπὸ τοῦ Βελζονί ἐν Καρνάκ κάτωθεν μίαις σφηγῶς. Τὸ δρέπανον, ὀλίγον τι παχύτερον τῶν σήμερον ἐν χρήσει, εἶχε πολλὴν πρὸς ταῦτα ὁμοιότητα κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα. Κατὰ τὰς ἱστορικὰς παρατηρήσεις ὑποτίθεται, ὅτι τὸ δρέπανον τοῦτο κατετέθη ὑπὸ τὸ ἄγαλμα τῆς σφηγῶς πρὸ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Καμβύσου εἰς Αἴγυπτον.